

31994R1626

6.7.1994

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 171/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1626/94
z dnia 27 czerwca 1994 r.
ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych na Morzu Śródziemnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na poziomie Wspólnoty nie istnieje żadne rozporządzenie w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi na Morzu Śródziemnym przez pierwsze 10 lat prowadzenia wspólnej polityki rybołówstwa, ponieważ szczególnie okoliczności tam występujące nie pozwalają na tak samo łatwe zastosowanie przepisów analogicznych do przepisów mających zastosowanie na Atlantyku i Morzu Północnym od 1983 r.;

przyszedł jednak czas na zaradzenie problemom wpływającym obecnie na zasoby Morza Śródziemnego poprzez wprowadzenie zharmonizowanego systemu zarządzania, dostosowanego do panujących tam warunków, biorąc pod uwagę istniejące przepisy krajowe i wprowadzając do nich poprawki, w przypadku gdy jest to potrzebne w odniesieniu do ochrony zasobów w sposób zrównoważony oraz, jeśli to właściwe, stopniowo;

Wspólnota musi także dążyć, współpracując z wszystkimi zainteresowanymi państwami przybrzeżnymi, do ustanowienia wspólnej polityki dotyczącej zarządzania i eksploatacji śródziemnomorskich zasobów rybnych; system zarządzania wprowadzony przez niniejsze rozporządzenie obejmuje działalność związaną z połowami śródziemnomorskich zasobów przeprowadzanymi przez statki pływające pod banderą państw trzecich w portach Wspólnoty;

używane na Morzu Śródziemnym narzędzia połowowe przyczyniają się w dużej mierze do degradacji środowiska morskiego oraz

wyczerpania zasobów, powinny więc zostać zakazane; część strefy przybrzeżnej powinna zostać zarezerwowana dla wyselekcjonowanych narzędzi połowowych, stosowanych przez rybaków połowiących na małą skalę; bez względu na geograficzny zakres rozporządzenia Rady (EWG) nr 3094/86 z dnia 7 października 1986 r. ustanawiającego niektóre środki techniczne w zakresie ochrony zasobów połowowych ⁽⁴⁾ przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące sieci skrzelowych i sieci typu okrężnica stosuje się już na Morzu Śródziemnym;

należy określić charakterystyki głównych rodzajów narzędzi połowowych używanych na Morzu Śródziemnym, w szczególności minimalne rozmiary oczek sieci, jak również minimalne rozmiary niektórych gatunków ryb, skorupiaków, mięczaków i innych produktów rybołówstwa charakterystycznych dla Morza Śródziemnego w celu zapobieżenia ich nadmiernej eksploatacji; w celu uniknięcia poławiania dużych ilości zbyt małych egzemplarzy konieczna jest ochrona niektórych stref, w których gromadzą się młode osobniki, przy uwzględnieniu lokalnych warunków biologicznych w tych strefach; właściwe jest, aby przy regulowaniu rybołówstwa na Morzu Śródziemnym, zarówno legislacja wspólnotowa, jak i ustawodawstwo krajowe wzięło pod uwagę specyficzne potrzeby poszczególnych gatunków i środowisk, które zostały uznane za słabe lub narażone na wyginiecie;

aby nie utrudniać badań naukowych, niniejsze rozporządzenie nie powinno być stosowane w odniesieniu do jakichkolwiek działań potrzebnych do celów takich badań;

należy pozostawić możliwość wprowadzania krajowych środków dodatkowych do systemu ustanowionego przez niniejsze rozporządzenie lub wykraczających poza minimalne wymogi ustanowione przez niniejsze rozporządzenie, jak również regulujących stosunki między stronami zaangażowanymi w działalność połowową; utrzymywanie lub wprowadzanie takich środków podlega rozpatrzeniu przez Komisję co do ich zgodności z prawem wspólnotowym i wspólną polityką rybołówstwa;

ze względu na ograniczony okres i zgodność z procedurą zapewniającą jak najmniejszy negatywny wpływ na zasoby i działalność

⁽¹⁾ Dz.U. C 5 z 9.1.1993, str. 6 oraz Dz.U. C 306 z 12.11.1993, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 255 z 20.9.1993, str. 237.

⁽³⁾ Dz.U. C 201 z 26.7.1993, str. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 288 z 11.10.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3919/92 (Dz.U. L 397 z 31.12.1992, str. 1).

rybaków Wspólnoty należy przyjąć krajowe środki zatwierdzone poprzez przepisy niniejszego rozporządzenia;

artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury (!) zobowiązuje Państwa Członkowskie do zapewnienia, aby niehandlowa działalność w zakresie rybołówstwa nie zagrażała ochronie i zarządzaniu zasobami objętymi wspólną polityką rybołówstwa; zobowiązanie jest szczególnie ważne w odniesieniu do Morza Śródziemnego, z uwagi na znaczne rozmiary takiej działalności na tym morzu, ważne jest też ograniczenie wszelkich negatywnych wpływów na stan zasobów;

Wspólnota jest sygnatariuszem Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, która zawiera zasady i przepisy dotyczące ochrony i zarządzania morskimi zasobami biologicznymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszelkiego rybołówstwa i pokrewnych działalności prowadzonych na obszarze albo wodach Morza Śródziemnego na wschód od południka 5°36' długości geograficznej zachodniej, podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji Państw Członkowskich, z wyjątkiem stawów i lagun. Rozporządzenie stosuje się również w odniesieniu do powyższej działalności, prowadzonej na Morzu Śródziemnym poza tymi wodami przez statki Wspólnoty.

2. Państwa Członkowskie leżące nad Morzem Śródziemnym mogą nadal ustanawiać prawa na obszarach wskazanych w ust. 1, włączając w to regulację prawną w zakresie rybołówstwa niehandlowego, poprzez przyjmowanie środków dodatkowych albo wykraczających poza minimalne wymogi systemu ustanowionego przez niniejsze rozporządzenie, pod warunkiem że takie środki są zgodne z prawem wspólnotowym i wspólną polityką rybołówstwa.

Przyjmując takie środki Państwa Członkowskie zwracają uwagę na ochronę słabych lub narażonych na niebezpieczeństwo gatunków albo środowisk, w szczególności określonych w załączniku I.

3. Komisja będzie informowana, we właściwym czasie umożliwiającym przedstawienie własnych wniosków, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 3094/86, o jakichkolwiek planach wprowadzenia albo wniesienia poprawek do krajowych środków dotyczących ochrony i zarządzania zasobami.

Artykuł 2

1. Zabronione jest stosowanie w odniesieniu do celów połowów oraz przechowywanie na pokładzie substancji toksycznych, nasennych albo żrących, generatorów wstrząsów elektrycznych i środków wybuchowych.

2. Zabronione jest używanie krzyży Świętego Andrzeja i podobnych narzędzi ciągnionych, stosowanych do zbierania koralu, jak również używanie młotów pneumatycznych i innych urządzeń wstrząsowych stosowanych do zbierania litofagicznych mięczaków.

3. Używanie sieci odstawowych i ciągnionych wystawianych z łodzi i obsługiwanych z brzegu (sieci brzegowe) jest zabronione od dnia 1 stycznia 2002 r., chyba że Rada, działając większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zadecyduje inaczej w świetle danych naukowych dowodzących, że ich użycie nie ma negatywnego wpływu na zasoby.

Artykuł 3

1. Używanie włoków, okrężnic i innych podobnych sieci jest zabronione w obrębie trzech mil morskich od wybrzeża albo w obrębie 50 m izobaty, jeżeli ta głębokość występuje w mniejszej odległości, niezależnie od metody ciągnięcia czy holowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy odstępstwo takie jest przewidziane w ustawodawstwie krajowym w odniesieniu do trzymilowej strefy przybrzeżnej, rozciągającej się poza wody terytorialne Państwa Członkowskiego.

Jednakże jakiegokolwiek narzędzia połowowe używane w odległości od wybrzeża mniejszej, niż określono to w akapicie pierwszym, i stosowane zgodnie z prawem krajowym obowiązującym w dniu 1 stycznia 1994 r. mogą być używane do dnia 31 grudnia 1998 r., chyba że Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zadecyduje inaczej w świetle danych naukowych dowodzących, że ich używanie nie ma negatywnego wpływu na zasoby.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 używanie włoków do połowu skorupiaków jest dozwolone, niezależnie od odległości od wybrzeża i głębokości, pod warunkiem że połów gatunków innych niż skorupiaki nie przekracza 10 % całkowitej wagi całego połowu.

3. Poławianie włokami dennymi, okrężnicami i podobnymi sieciami powyżej miejsc, w których występuje *Posidonia Oceanica* albo inne morskie rośliny jawnopączkowe, jest zabronione.

4. Zabronione jest zastawianie jakiegokolwiek sieci obstawowych w odległości mniejszej niż 300 m od brzegu albo w obrębie izobaty 30 m, jeżeli ta głębokość występuje w mniejszej odległości od brzegu.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie sporządzają wykazy stref ochronnych, w których działalność połowowa jest ograniczona z przyczyn biologicznych, charakterystycznych dla tych stref.

2. Właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich ustalają wykazy narzędzi połowowych, które mogą być używane w strefach ochronnych, jak również odpowiednie normy techniczne, mając na względzie cele ochrony i działając zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Środki określone w ust. 1 i 2 notyfikuje się Komisji, która powiadamia o nich inne Państwa Członkowskie.

(!) Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie ustalą ograniczenia obejmujące dane techniczne głównych rodzajów narzędzi połowowych, zgodnie z minimalnymi wymaganiami wymienionymi w załączniku II.

2. Ograniczenia określone w ust. 1 notyfikuje się Komisji zgodnie z art. 1 ust. 3.

Rada, wykonując przysługujące jej uprawnienia zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 3094/86, bierze pod uwagę charakter działalności połowowej specyficznej dla danych wód.

Artykuł 6

1. Używanie i przechowywanie na pokładzie włoka lub podobnych narzędzi ciągnionych, sieci skrzelowych albo obstawowych jest zabronione, jeśli rozmiar oczek sieci w miejscu, gdzie oczka te są najmniejsze, jest równy lub większy od minimalnych rozmiarów oczek, określonych w załączniku III.

Jakiegokolwiek narzędzia połowowe, których minimalne rozmiary oczek są mniejsze od rozmiarów określonych w załączniku III, używane zgodnie z prawem krajowym obowiązującym w dniu 1 stycznia 1994 r., mogą być używane do dnia 31 grudnia 1998 r., jeśli Rada, działając większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, nie podejmie innej decyzji, w świetle danych naukowych dowodzących, że używanie takich narzędzi nie ma negatywnego wpływu na zasoby.

2. Rozmiary oczek są określane zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2108/84. ⁽¹⁾

3. Długość sieci jest określona poprzez długość liny pływającej. Wysokość sieci w czasie połowów jest określona jako suma wysokości oczek (włączając w to węzły) przy mokrej sieci, rozciągniętej prostopadle do liny pływającej.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie mogą zabronić wyładunku poza miejscami specjalnie do tego celu przygotowanymi albo zatwierdzonymi. W sytuacji gdy Państwa Członkowskie przyjmują takie

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1994 r.

W imieniu Rady

C. SIMITIS

Przewodniczący

środki, muszą o nich niezwłocznie notyfikować Komisję, która poinformuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 8

1. Ryby, skorupiaki, mięczaki i inne produkty rybołówstwa uważane są za niewymiarowe, jeśli są mniejsze od minimalnych rozmiarów określonych w załączniku IV w odniesieniu do poszczególnych gatunków.

Rozmiary ryb, skorupiaków i mięczaków są mierzone zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3094/86, chyba że jest to określone inaczej w załączniku IV. Jeżeli dozwolona jest więcej niż jedna metoda pomiaru wielkości, to ryba, skorupiak albo mięczak jest uznawany za posiadającego wymagane rozmiary, jeśli przynajmniej jeden z przewidzianych pomiarów daje wynik większy od odpowiedniej minimalnej wielkości.

2. Minimalne rozmiary koralu, jeżowców, strzykw i gąbek przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 43 Traktatu.

3. Niewymiarowe ryby, skorupiaki, mięczaki albo inne produkty rybołówstwa nie mogą pozostawać na pokładzie, nie wolno ich przeladowywać na inny statek, wyładowywać w porcie, przekazywać, przechowywać, sprzedawać, wystawiać na pokaz ani oferować do sprzedaży.

Artykuł 9

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w odniesieniu do działalności połowowej prowadzonej wyłącznie w celach naukowych za zgodą i pod zwierzchnictwem Państwa Członkowskiego albo danych Państw Członkowskich, o której Komisja została poinformowana.

Artykuł 10

Komisja wykonując przysługujące jej na mocy niniejszego rozporządzenia uprawnienia, w szczególności przy przygotowaniu propozycji środków w odniesieniu do obszarów objętych porozumieniami zawartymi między rybakami zasięga opinii reprezentujących ich organizacji.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 24.7.1984, str. 22.

ZAŁĄCZNIK I

GATUNKI I ŚRODOWISKA SŁABE LUB ZAGROŻONE

GATUNKI:

Wszystkie morskie gatunki:

- ssaków (walenie, płetwonogie),
- ptaków,
- gadów (żółwie),
- ryb,

występujące w Morzu Śródziemnym i wyszczególnione w załącznikach I i II do Konwencji o ochronie gatunków migrujących dzikich zwierząt, przyjętej decyzją 82/461/EWG ⁽¹⁾ albo załączniku II do Konwencji o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej, przyjętej decyzją 82/72/EWG ⁽²⁾.

ŚRODOWISKA:

- przybrzeżne moczary,
- dna, gdzie występują morskie rośliny jawnopączkowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 19.7.1982, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 10.2.1982, str. 1.

ZAŁĄCZNIK II

**MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE CHARAKTERYSTYKI GŁÓWNYCH TYPÓW NARZĘDZI
POŁOWOWYCH****Włoki (pelagiczne i głębinowe)**

- Używanie jakichkolwiek urządzeń pokrywających worek włoka, od wewnątrz albo od zewnątrz, jest ograniczone do urządzeń zatwierdzonych przez rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3440/84 ⁽¹⁾.

Niewody

- Maksymalna szerokość niewodów wynosi 4 m, z wyjątkiem przypadków niewodów do połowu gąbek (gagava).

Sieci obstawowe (okrężnice i sieci lampara)

- Długość sieci jest ograniczona do 800 m, a ich głębokość do 120 m, z wyjątkiem sieci do połowu tuńczyków.

Sieci denne (sieci skrzelowe i sieci zaciskowe) oraz drugubice

- Maksymalna wysokość sieci dennej wynosi 4 m,
- Zabronione jest posiadanie na pokładzie i zastawianie sieci przez jeden statek o łącznej długości większej niż 5 000 m.

Sznury haczykowe zastawiane na dnie

- Zabronione jest posiadanie na pokładzie i zastawianie przez jeden statek sznura o długości większej niż 7 000 m.

Sznury haczykowe powierzchniowe (pływające)

- Zabronione jest posiadanie na pokładzie i zastawianie przez jeden statek sznura o długości większej niż 60 km.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 7.12.1984, str. 23.

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE ROZMIARY OCZEK

Sieci ciągnione (włoki denne, włoki powierzchniowe (*), sieci zakotwiczone itp.)	40 mm
Sieci obstawowe	14 mm

(*) Przy trałowaniu powierzchniowym sardynek i sardeli minimalne rozmiary oczek są ograniczone do 20 mm, gdy te gatunki liczą przynajmniej 70 % połowu po przesortowaniu

ZAŁĄCZNIK IV

MINIMALNE ROZMIARY

Gatunki	Minimalne rozmiary
RYBY:	
<i>Dicentrarchus labrax</i>	23 cm
<i>Diplodus</i> spp.	15 cm
<i>Engraulis encrasicolus</i> (*)	9 cm
<i>Epinephelus</i> spp.	45 cm
<i>Lophius</i> spp.	30 cm
<i>Merluccius merluccius</i>	20 cm
<i>Mugil</i> spp.	16 cm
<i>Mullus</i> spp.	11 cm
<i>Pagellus</i> spp.	12 cm
<i>Pagrus pagrus</i>	18 cm
<i>Polyprion americanus</i>	45 cm
<i>Scomber scombrus</i>	18 cm
<i>Solea vulgaris</i>	20 cm
<i>Sparus aurata</i>	20 cm
<i>Thunnus thynnus</i>	70 cm albo 6,4 kg
<i>Trachurus</i> spp.	12 cm
<i>Xiphias gladius</i> (**)	120 cm
SKORUPIAKI:	
<i>Homarus gammarus</i>	85 mm pancerza 240 mm długości całkowitej
<i>Nephrops norvegicus</i>	20 mm pancerza 70 mm długości całkowitej
<i>Palinuridae</i>	240 mm długości całkowitej
MIĘCZAKI:	
<i>Pecten</i> spp.	100 mm
<i>Venerupis</i> spp.	25 mm
<i>Venus</i> spp.	25 mm

(*) Państwa Członkowskie mogą zmienić minimalne rozmiary na liczbę osobników tego gatunku na kilogram.

(**) Długość jest mierzona wzdłuż prostej linii poprowadzonej od końca dolnej szczęki do najbardziej wysuniętego to tyłu miejsca najkrótszego promyka ogonowego.